

פני עין חמד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת לכו"ח "עין חמד" - מקהלת ציון

פרשת מקץ - הכל מאתו יתברך

"שמי אלקים לאדון לכל מצרים" (בראשית מ"ה, ט')

עצמו: הרי שלוחי מצווה אינן ניזוקין, ואני הולך לדבר מצווה?

הזמינו רופא שיבוא לבדוק אותו. הרופא בדק את הדופק ואמר: "עוד יש יהודים שלובשים טלית קטן? אני זוכר מהעירייה שגרתי בה".

רבי משה הבין שהאדם שנמצא לפניו הוא יהודי. הוא התחיל לדבר איתו על חשיבות הנחת התפילין. לאחר שהרופא הסכים להניח, הרב הביא לו את התפילין שלו. לאחר השיחה הארוכה הרופא רשם מרשם.

הרב נתן לו מספר טלפון שכאשר הוא יגיע בישראל יבקר במוסדות בבני ברק. לאחר כמה שנים יום אחד המזכירה אומרת לרב: "הודי מבקש להיפגש איתך". הרב לא זיהה אותו מיד.

לאחר מכן הרב הראה לו את המוסדות והפנימיות. כשישב לדבר, הרופא מחו"ל אמר לרב: "רבי, אני ללא ילדים ואין מי שיירש אותי. אני מבקש לתת את כל רכושי לטובת סמינר אור החיים". הם הביאו נטריון והוא חתם.

כשהאורח יצא רבי משה אמר: "כמה עיוור האדם! כשחליתי בחו"ל התמרמרת למה ה' עושה לי כך. עכשיו אני מבין שזה היה כדי שאחזיר אותו בתשובה ושהוא יתרום עבור המוסדות. הכל היה לטובתינו!".

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחס שליט"א

רב קהילת 'עין חמד'

מאת

רבינו משה בן נחמן

17:47 17:15 16:02 י"מ

17:42 17:13 16:20 ח"א

17:42 17:13 16:20 מוסר

17:47 17:15 16:23 ב"ה

אנחנו קוראים בפרשה אודות יוסף הצדיק שחי באמונה. עלינו לדעת ולהפנים שיהודי אף פעם לא לבד!

גם כאשר הוא נמצא לבד, בודד ללא מכרים מסביב, בארץ זרה ואפילו כשהוא נמכר לעבד ואפילו כאשר זורקים אותו לכלא ללא הגבלת זמן.

כיצד יוסף הצדיק מצליח להתמודד עם המצבים שהוא עובר? התורה הקדושה מעידה עליו: "ה' אתו וכל אשר הוא עשה ה' מצליח בידיו" (בראשית ל"ט, ג'). מה הכוונה השם איתו? שם שמייס שגור כל הזמן בפיו!

אנחנו קוראים בפרשה על יציאתו המופלאה של יוסף מהכלא במצרים. כל אחד מאיתנו רוצה לצאת 'מבית האסורים' שבו הוא נמצא.

יוסף הצדיק מלמד אותנו את הדרך לישועה- אמונה בבורא עולם! לדעת שהכל ממנו יתברך וכל מה שעובר עלינו בורא עולם עושה לטובה.

יוסף אומר לאשת פוטיפר: "ואיך אעשה הרעה הגדלה הזאת וחטאתי לאלקים" (בראשית ל"ט, ט). יוסף אומר בפתרון החלומות של שר המשקים ושר האופים: "הלוא לאלקים פתרנים" (בראשית מ', ח').

מסופר על רבי משה פרדו זצ"ל מנהל סמינר 'אור החיים' בבני ברק: הרב טס לארה"ב לגייס כספים עבור המוסדות.

כאשר הוא הגיע לאכסניה הוא חש ברע והתברר שיש לו חום גבוה. הוא שאל את

לרפואה שלימה לנוריאל בן אסתר

זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה
לאלוהי ניצרי בן ימנה וגלית בת מסודי

להצלחת אברהם גורג'י בן דליה אפרת וב"ב
לרפואת הנפש והגוף של יהודה אריה בן רחל ברכה

להצלחת ולרפואת כל עם ישראל

הצלחה בגור"ר

יצחק אריאל בן טובה
שמואל אימן בן אסתר זרי
מאיר ישראל בן רחל ברכה-
ליאור יהושע סומך וב"ב
יהודה אריה בן רחל ברכה
רונן אברהם וב"מ
רחל ברכה בת פדילה דליה
נעם יצחק בן רחל ברכה
יוסף ליאור בן דליה אפרת- הצלחה בכל העניינים
שלמה ודנה דוד וב"ב
י.מ.ש כדורי
שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב
עמית בן אהרון וב"ב
דני בן שושנה
אבישג ודניאל בני מירב

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן חיים בן אלן אסתר
תרצה בתיה בת ימנה נינט
אילן בן ג'ולייט
אנאל חביבה בת שולמית
מיטל בת מלכה
טליה עדן אסתר בת שולמית
שירי ימנה בת שולמית
שושנה שירה בת סילביה
אברהם גורג'י בן דליה אפרת
סינן רבקה בת אלן אסתר
מירב בת אילנה

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי
אילנה בת רוחמה
סינן בת אסתר
דניאל בן שרה
נעמה בת יפה
אסף בן סופיה
לימור בת פרידה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה
ימנה ניצרי בת סטה-
מרדכי ניצרי בן פרחיה-
סינן בת סוליקה
אורן בן אסתר
נעם יצחק בן רחל ברכה
שירה שילת בת אורלי
לביא ישראל בן תמר חיה
מוריה בת רחל ברכה
יהודה אריה בן רחל ברכה
יפה בת שרה-הצלחה ורפואה
משה בן דנימה
רפאל משה בן רחל
רחל ברכה בת פדילה דליה
רונית בת סבריה
רפאל אבידן בן תקווה
בנימין בן ברכה
נעימה בת שרה
נעם אלימלך בן אושרית-
לימור בת פרידה
מאיה בת עדי
יהודית אסתר פראדל בת חיה-
יוסף יחזקאל בן אסתר

העלון מוקדש לעילוי נשמת
משה בן גורג'יה ז"ל

לעילוי נשמת
תמר פורטונה בת מיסה ע"ה

לעילוי נשמת
נחום בן כיריה ז"ל

לרפואה שלימה
לאיידה חיה בת אסתר
נועה בת אסתר
ולילד אורי חיים בן שלי

שואל ומשיב בהלכה - חנכה - חלק ג'

אלו הלכות נוספות שייכות לחג חנוכה? וכן מה מיוחד ביום האחרון של חנוכה?

שאלה: ?

תשובה: !

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחסי שליט"א, רב הקהילה מהספר 'הכשרות למעשה':

בני ספרד נוהגים לכתחילה להדליק את הנרות מיד בתחילת הלילה שהוא זמן צאת הכוכבים ולא קודם לכן. **מקורות:** שו"ע סימן תרע"ב סעיף א: "אין מדליקים נר חנוכה קודם שתשקע החמה אלא עם סוף שקיעתה [צאת הכוכבים], לא מאחרים ולא מקדימים". בני אשכנז - יש נוהגים להדליק בצאת הכוכבים כדעת מרן שו"ע ויש נוהגים להדליק בשקיעת החמה, מכל מקום גם המדליקים בשקיעת החמה ישתדלו לשים כמות שמן שתספיק לדלוק עד חצי שעה לאחר צאת הכוכבים. **מקורות:** משנה ברורה סימן תרע"ב ס"ק א.

בשעת הדחק - מי שנאלץ לצאת לדרך לפני השקיעה ולא יהיה לו פנאי להדליק אחר-כך, ידליק ויברך מזמן פלג המנחה [שעה ורבע לפני צאת הכוכבים לפי שעות זמניות]. בנוסף יקפיד לשים כמות שמן שתספיק לדלוק עד חצי שעה לאחר צאת הכוכבים. **מקורות:** שו"ע סימן תרע"ב ס"א.

בלילות חנוכה יש לפנינו שתי מצוות: א. תפילת ערבית. ב. הדלקת נרות חנוכה. תפילת ערבית היא תמידית שכן בכל יום קיימת מצווה להתפלל ערבית, לעומת זאת מצוות הדלקת נרות חנוכה היא שמונה ימים רק פעם בשנה, מכיון ש'תדיר ושאניו תדיר' - תדיר קודם, לכן צריכים להקדים להתפלל ערבית ורק לאחר מכן להדליק נרות חנוכה.

בתי כנסת שמתקיימים בהם שיעורי תורה מדי ערב לאחר תפילת ערבית, אם נראה למגיד השיעור שהקהל יחזור לשיעור לאחר הדלקת הנרות, יש להעדיף את קיום מצוות ההדלקה בזמנה, אבל אם קיים חשש שאם ילכו לביתם להדליק נר חנוכה יימנעו מלחזור לשיעור, יש לקיים את השיעור כמו בכל יום ולאחר השיעור ילכו להדליק נר חנוכה בביתם. טוב שיזכירו לאחר השיעור להדליק את נרות החנוכה בבית. **מקורות:** שו"ע סימן תרע"ב ס' י"ב.

מדליקים ומברכים על הדלקת הנרות בבית הכנסת בתנאי שיש עשרה מכיון שיש בכך פרסום הנס. נראה שנשים מצטרפות למניין עשרה להדלקת נרות חנוכה בבית-הכנסת ובפרט אם יבואו לאחר מכן עוד אנשים ויהיה מניין בבית-הכנסת. **מקורות:** שו"ע תרע"א ס' א, ג.

נוהגים להדליק בכל יום נרות חנוכה בבית-הכנסת גם בתפילת שחרית ללא ברכה, בפרט כשמתפללים בהשכמה. **מקורות:** שו"ע סימן תרע"א ס' ז.

מי שנאנס ולא הדליק לילה אחד, אין לו תשלומין למחר אלא מדליק מחר כמספר הנרות שכל העולם מדליקים. **מקורות:** שו"ע תרע"ב ס' ט"ו.

'זאת חנוכה' הוא כינוי ליום האחרון של חג החנוכה. האדמו"ר ר' ישראל פרידמן מרוז'ין זצ"ל אמר, שמה שצדיק הדור יכול לפעול בראש-השנה וביום כיפור, כל יהודי פשוט יכול לפעול ב'זאת חנוכה'. דוד המלך ע"ה כתב: "בְּזֹאת יִדְעָתִי כִּי חִפְצָתְךָ בִּי כִּי לֹא יִרְעֶה אֵיבִי עָלַי" (תהילים מ"א, י"ב).

רבותינו ביארו כי ב'זאת חנוכה' אפשר לראות את הניסים והנפלאות שהבורא יתברך עושה איתנו להרחיק מעלינו כל צר ואויב. הגאון מווילנה כתב שיום 'זאת חנוכה' הוא כקדושת יום הכיפורים. סגולה נפלאה להינצל מכל האויבים והמקטרגים בשנה זו היא לשמור בכל לילה את הפתילות של נרות חנוכה ובלילה האחרון אחרי שהפתילות כבו, יקח את כל הפתילות של שמונת הימים וישרוף אותן עם שאר השמן שנשאר. **מקורות:** האח נפשנו, מערכת ח אות ג.

סגולה בימי חנוכה להתפלל לזכות בזרע של קיימא וימים אלו מסוגלים לפקוד עקרים ועקרות ועיקר הסגולה ביום השמיני. **מקורות:** בני יששכר, מאמר חודש כסליו, מערכת ב אות י.

הכנסת אורחים

הרה"ג רבי יעקב גוטמן ז"ל הזדמן לרגל מסחרו לסטראפקוב. היה זה יום קר וסגרירי. מאחר וחפץ מקום להיכנס ולהתחמם בו, הוא הלך לעבר מעונו של הרה"ק רבי אברהם שלום הלברשטאם זצ"ל. ר' יעקב ניצב על יד הבית בחשש שמא יפריע, ונמנע מלנקוש על הדלת. לפתע הרבי פתח את החלון, והזמין אותו להיכנס לביתו. הצדיק מיהר והלך בעצמו להביא גזרי עצים מן המרתף כדי לחמם את הבית. משלא מצא את מבוקשו, הרבי לבש את אדרתו כדי להביא עצים מן השוק. כאשר רבי יעקב ראה זאת, הוא ביקש למנוע זאת מהרבי והציע שהוא ילך לשוק אבל הרבי לא הסכים, ולא עוד, אלא שכאשר הרבי שב, הוא התחיל לבקוע את העצים בעצמו. רבי יעקב הזדעזע וקרא בקול: "רבי, עד היכן?". הצדיק השיב לו בנחת: "התדמה בעצמך שאעשה שליח למצוות הנחת תפילין? לפיכך גם את מצוות הכנסת אורחים אין בדעתי לתת אותה לאחרים!".

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט"?

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לכך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה. בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

קו לעניית 'אמן' ו'אמן יהא שמיה רבה' לאחר שיעור תורה- בזמן אמת מספר פעמים ביום 02-313-7905

העלון נמצא בחובות גדולים. בעל בית-הדפוס העלה את מחיר ההדפסה בבת אחת ב-220 ₪ לכל הדפסה

מי שיוכל לעזור, תבוא עליו ברכת טוב. למעוניינים לעזור נא להתקשר 052-7652084 או לשלוח מייל PnineEH@gmail.com

מינויים

לקבלת העלון חנים במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל

PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון,

חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084

כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26 ת.ד. 83375. מברשת ציון. מיקוד 9076926

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו פנחסי

בטל' 052-6329144

(הנייד באישור ועדה רוחנית)

אם ראשונים כמלאכים - המקבל הרב יוסף מערבי זצ"ל

המקובל הרב יוסף מערבי זצ"ל - מוצאו של רבינו היה מארצות ערב, המגרב. בצעירותו עלה לארץ ישראל והיה אחד מעשרת התלמידים שלמדו תורה מפי רבינו המקובל האלוף רבינו האר"י הקדוש, ובראשם המקובל האלוף רבי חיים ויטאל. כשהיה רבינו האר"י עולה עם תלמידיו לאתרא קדישא מירון, היה מושיב אותם במקום בו גילה התנא האלוף רבי שמעון בר יוחאי את האידרא רבה.

הוא הושיב אותם כפי שורש נשמתם: את רבי יוסף המערבי הושיב על מקומו של רבי יוסי, את רבי יצחק הכהן במקומו של רבי יצחק, וכן כולם. הוא עצמו ישב במקומו של התנא האלוף רבי שמעון בר יוחאי ולימדם סיתרי תורה.

לאחר פטירת רבינו האר"י הקדוש זיע"א רבינו נמנה בין שלושת תלמידיו הגדולים שנשארו בחיים ולא פגעה בהם מידת הדין. לגבי זהותו המדויקת של רבינו קיימת אי בהירות. ככל הנראה הכוונה היא לרבי יוסף בן טבול המערבי. לדברי רבי בנימין רפאל כהן מחבר הספר 'מלכי תרשיש' קיימות כשש סברות שונות לגבי זהותו של הרב.

זכה לגילוי אליהו הנביא. לאחר פטירת רבינו האר"י, ירד למצרים והפיץ שם תורה. לאחר מכן פנה לארץ מולדתו. בכל מקום בואו הרעיש את הלבבות בתורתו ובקדושתו. השיב לב ישראל לאביהם שבשמיים. כשהגיע לעיר אל-חאמה (בעיר גאבס) שבתוניס מונה לכהן כאב"ד. הגוים כינו את רבינו 'ג'ד ליהוד'.

מלומד בניסים. כאשר קרב יום פטירתו, רבינו כינס את בני ביתו ואת ראשי הקהילה ואמר להם כי הוא הולך בדרך כל הארץ. הוא מבקש מהם לקבור אותו היום ולא במוצאי שבת. עוד ביקש שיניחו אבנים מאבני המקום זכר לחורבן הבית. נעשה נס והשמש לא שקעה והם הספיקו לקבור את רבינו. מועד פטירתו המדויק לא ידוע. מסורת ההילולה ב-א' טבת ה'ש"פ (1625). עד היום רבים העולים על ציונו זוכים לראות ניסים מעבר לגדר הטבע.

מרבותיו: רבינו ר' יצחק לוריא אשכנזי- האר"י (רבינו היה מגדולי תלמידיו). **מתלמידיו:** רבינו גדליה הלוי זצ"ל (גיסו של מהר"ח). **מחיבוריו:** מעט מדברי תורתו הופיעו בסוף ספר 'מבוא שערים' ודרוש 'חפצי בה' ובתחילת ספר 'שמחת כהן'. עיקר חיידושי תורתו לא התגלה, ביניהם חיבור על האידרא רבה וחיבור הכולל דרושים וכוונות שקיבל מרבו המקובל האר"י זיע"א.

מספר ימים לאחר קבורתו של רבינו בשדה החיטה ערבי עבר במקום. באמצע השדה עמד גל אבנים אשר לא היה בעבר. הערבי כעס מאוד וחשב בליבו: "זה בטח תעלול של יהודי". הוא לקח מיד מעדר בידו והתחיל לפזר את גל האבנים. הוא לא הספיק לפזר שתיים או שלוש אבנים ולפתע עיניו חשכו מלראות.

הוא זרק את המעדר והתחיל לפשפש בעיניו אך דבר לא עזר הכל חושך ואין הוא רואה דבר. הערבי התחיל לצעוק ולבכות. הערבים בסביבה שמעו את קול הצעקות והביי ומיד ניגשו אליו. הם לקחו אותו לביתו. בני משפחתו שלא ידעו דבר לקחו אותו לרופא אבל הוא לא הצליח למצוא את הסיבה מדוע האיש התעורר בשתי עיניו ברגע אחד.

בלילה כשהלך לישון חלם חלום, מולו עמד דמות אדם ולו זקן לבן ופניו זוהרות שאמר לו: "אני רבי יוסף אל-מערבי הקבור בשדה, למה אתה רוצה להפריע למנוחתך?". הערבי נבהל מאוד וביקש סליחה ומחילה והבטיח לו כי ישוב מחר אל השדה ויחזיר את האבנים למקומם. הוא גם נדר על עצמו לעשות הילולה מדי שנה במקום.

הוא גם ביקש מהרב הקדוש כי ישיב לו את מאור עיניו. בבוקר קם והנה הוא רואה. הוא אסף את כל בני משפחתו וסיפר להם את אשר חלם. כולם הלכו לקבר, החזירו את האבנים למקומם וערכו הילולה במקום. מאז ועד היום מדי שנה בשנה ביום ראש חודש טבת, כך קבעו יהודי המקום, נערכת הילולה לרב רבי יוסף אל-מערבי זצ"ל במקום ההוא בשדה החיטה ורבות אנשים עולים להשתטח על קברו, יהודים וערבים גם יחד.

מידי שנה בראש חודש טבת היתה נערכת 'זיהרה' רבתי כבודו. על מעשה פלאי הקשור לאותה 'זיהרה', מסופר בספר 'יוסף חי' שהודפס לכבודו בעיר ג'רבה. פעם משפחה הגיעה לחוג בהילולת הצדיק. הם התארחו בעליית הגג של משפחה ערבית. אם המשפחה הבחינה בתכשיטי האישה וחמדה אותם. כדי שהחשד לא יפול עליה ועל משפחתה, היא דיברה עם ארבעה פוחזים שיבואו באישון לילה וישדדו את האזרחים. בחצות הלילה השודדים התגנבו אל העלייה. לפתע ראו מולם דמות ישיש הדור צורה, שזקנו יורד לו על פי מידותיו.

כשראה אותם, רמז להם לבוא אחריו. הם מבלי לחשוב הרבה, הלכו אחריו עד שהגיעו למסגד. הזקן הניח את ידו על הידית והדלת נפתחה לפניו. הוא הכניס אותם פנימה והתחיל להוכיחם בנועם, כיצד אינם מתביישים לשדוד אנשים חסרי ישע, ולהרע לאזרחים שבאו להילולת הצדיק. הם שמעו את דבריו הנוקבים, ומצפונם התעורר. הם הבטיחו שלא יבצעו את זמם, והלכו לדרכם.

בחוץ הם עמדו ותהו: מה זה היה להם לשמוע לדברי זקן אלמוני, ולציית להוראותיו? הם החליטו לשוב לבית היהודי ולשדוד את התכשיטים. כאשר עלו לקומה השניה ופתחו את הדלת – ראו את הזקן שוב מולם. הוא נתן בהם עיניים חודרות ושאל: "אתם שוב כאן?!". הם נמלטו על נפשם. שניים מהם מתו מרוב פחד ובהלה והשניים הנותרים סיפרו את הסיפור המרעיש. (מעובד מתוך 'מעין השבוע')

עם הקמת הארץ ועלייתה של קהילת תוניס ארצה, יהודי אל-חאמה חששו להשאיר את קברו של רבינו ורצו להעלות את עצמותיו איתם לארץ. רבי יוסף התגלה בחלום לרב הקהילה והורה שלא להתעכב בגללו. "אני אעלה אחרים", אמר, "סימן זה יהיה בידכם: כשתעלו, יתקרו המים במעיין הסמוך לקבר". (שעל שמם קרוי המקום אל-חאמה) וכך היה.

(הסיפורים מעובדים והתמונה מתוך 'תוניסיה מורשת- ר' יוסי פרי' וכן מספר 'מעין השבוע')

השָׁגָה עֲלִיּוֹנָה

הספסל". וכך בעוד הקהל הנכבד צופה באירוע בהשתאות, אני נשכבתי על ספסל בירכתי האולם.

בעודו פוסע לכיוון הספסל המדובר הרופא פרק את התיק המהודר שהיה על כתפו ואז פרש את תכולתו על הספסל שלידי.

לעיניי התגלתה מרפאת שיניים ניידת. כל הכלים שאנחנו מכירים ממרפאת השיניים ארוזים ומסודרים בסדר מופתי בתיק קטן.

הרופא הסתובב לעבר הקהל ושאל בקול רם: "האם יש פה בקהל אסיסטנטית?" (מסייעת מקצועית לרופא שיניים). למרבה הפלא השאלה נענתה בחיוב.

הרופא כבר היה רכון על גבי השן, משייף ומחליק, הקולות המצמררים שאני כה מייחל להיפטר מהם במרפאת השיניים, נשמעו לי כעת כסימפוזיה של כלי מיתר שהופיעה הישר מגן עדן...

הרופא ביקש מהאסיסטנטית: "תערבי בבקשה דבק לכתר" והיא ערבבה. מספר דקות לאחר מכן עמדתי על הפודיום, נושא את הרצאת הפתיחה כשהשן מודבקת במקצועיות במקומה.

אם מישהו שם הסתפק חלילה בקיומו של מנהל לעולם המשגיח על כל צעד ושעל, הוא כבר קיבל את תשובתו עוד בטרם התחלתי להרצות את דברי.

בסיום ההרצאה ניגשתי אל הרופא והודיתי לו במילים נרגשות. לאחר מכן ביקשתי להבין: "דוקטור, האם לכל מקום אתה נושא עמך מרפאה? הרי באת לפה למספר ימי נופש".

הדוקטור השיב בפשטות: "ישבתי בחדר העבודה שלי ושייפתי כתר. הזמן חלף והגיע הזמן לצאת לכאן. רעייתי ראתה את מצוקתי ואמרה לי: 'קח איתך את תיק כלי העבודה יחד עם השן שאתה עובד עליה. כשיזדמן לך חלון של זמן פנוי, תמשיך את העבודה'. כך הגעתי לפה כשכל המעבדה על כתפי".

ארבע עשרה שנה חלפו מאז, והשן שהודבקה על אותו ספסל בכינר עדיין על מקומה עומדת ב"ה, לאות ולזיכרון כי יש מי שמכוון את הכל מלמעלה.

ד"ר אליעזר חיימוביץ הוא כיום ב"ה יהודי שומר תורה ומצוות. מספר שנים לאחר האירוע הוזמנתי להרצאה בכנס תורמים חרדיים של ערכים וסיפורי את הסיפור הזה. מתוך הקהל התרומם יהודי שומר תורה ומצוות, היסה את הקהל והכריז: "אני הוא הרופא! זכיתי לחזור בתשובה ואני משתתף פה היום כאחד התורמים לערכים".

להלן סיפור המעובד מתוך העלון 'בטחוני בצורי הוא אוצרי'. יש בסיפור זה כדי לראות עד כמה בורא עולם משגיח על כל צעד ושעל.

הרב דוד ברוורמן שליט"א, מרצה בכיר בארגון ערכים סיפר: בשנת ה'תשע"א במלון 'כינר' שעל שפת הכינרת נערך סמינריון לאקדמאים. אני התבקשתי למסור את הרצאת הפתיחה.

צריך להבין כי הרצאת הפתיחה היא הרצאה רגישה ביותר. הציבור שנרשם לסמינר מגיע מקצוות הארץ ולא ממש יודע מה מצפה לו, כולם עדיין מלאי חששות. ההצלחה של הרצאת הפתיחה היא קריטית להצלחת הימים הבאים.

אחרי נסיעה ארוכה, בעוד שאני צועד במסדרון המלון לכיוון אולם ההתכנסות, אני חש לפתע בעצם קשה המתגלגל בתוך פי.

בדיקה קלה ועיניי חשכו. הכתר של השן הקדמית שלי נעקר ונפל ממקומו, בדיק ברגע הקריטי הזה. מעבר למראה הבולט והבלתי נעים של העדר שן קדמית באירוע רשמי כזה.

הבעיה הנוספת היתה שללא הכתר בשן, הדבר השפיע באופן דרמטי על יכולת הדיבור. כשניסיתי לפצות את פי הרגשתי רוח נושבת לי בין השיניים, והמילים יוצאות באופן משונה.

אפשר אולי להתרגל ולהתגבר על בעיה זו אחרי זמן מה, אבל בטח לא ברגעים אחרים... אני עומד לנאום בפני ציבור מאוד מכובד ובררני במיוחד...

נשאתי את עיניי לשמיים והתפללתי: "ריבונו של עולם, תעזור לי, אני פה כדי לקדש את שמך בעולם ולקרב לבנים לאביהם שבשמיים".

מה עושים עכשיו? נכנסתי לאולם בפה חשוק, ניגשתי אל מקומי על הבמה ופתחתי בקול הכי נורמלי שהצלחתי לסנן בין שפתי:

"שלום לכם וברוכים הבאים. שמא יש פה ביניכם רופא שיניים?", שאלתי. הנחת היסוד שלי היתה שמאחר ומדובר באנשים אקדמאים יתכן ובקהל יש רופא שיניים.

לשמע הפתיחה המשונה האנשים שתקו באולם. בירכתי האולם הונפה אצבע אל על. הנפתי את ידי ואמרתי בפשטות: "הכתר של השן הקדמית שלי נפל ועכשיו נמצא פה בין אצבעותיי, האם יש לך דרך לסייע לי?".

הרופא הציג את עצמו כד"ר אלי חיימוביץ, רופא שיניים מומחה מכפר סבא. הוא ענה בפשטות: "כן, בא תשכב פה על

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל וילד יחיא בן יוסף ז"ל פואד אברהם בן רג'ינה ז"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל יצחק בן ברקוב דב ז"ל יצחק יצקן בן רחל ז"ל זהבה בת שושנה רייזל ע"ה מאירה בת יפה ע"ה אברהם בן יונה ז"ל עמירם בן דבורה ז"ל אקבלי יוסף חיים בן נסכה ז"ל סעידה בת תופחה ע"ה ר' שאול בן סילביה זצ"ל צדיק חכם בן חזלה ז"ל מזל בת שמעון ע"ה שני בת אסתר ע"ה דוד בר חסביה ז"ל יוסף בן מרים נוסרת ז"ל מסודי בת חביבה ע"ה חווה בת יעקב צבי ע"ה יעקב בן אסתר ז"ל אסתר בת גולה גאולה ע"ה יצחק בן מישא אסתר ז"ל אביגדור בן ג'ולי ז"ל יוסף בר סעדה ז"ל ברכה בת מרדכי ע"ה רחל רפאל בת השמט ע"ה יעקב בן נעמה ז"ל מרים בת שרה ע"ה אריה בן מרים ז"ל יעקב בן נעמה ז"ל פיבי מלכה בת מזל ע"ה אלון בן סעדה ז"ל דוד יצחק בן פרחת ז"ל נעמי בת כחון ע"ה אילנה (מחורזה) בת שרה ע"ה גורג'יה בת נעמה ע"ה משה בן רוזה ז"ל מאיר בן נעמי ז"ל אליאור בן פרידה ז"ל סעדה בת בסה ע"ה שפרה בת פסיה ע"ה גרורי צבי בן מרים ז"ל בתיה (מרדה) בת שמחה ע"ה שרה גבריאלי בת נאוה ע"ה גרורי צבי בן מרים ז"ל

לע"נ

תנצב"ה

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל רחמים בן רחל ז"ל אליהו אליאס בן אלגריה ז"ל חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין ז"ל אביחי בן אסתר ז"ל רפאל בן אסתר ז"ל עזרא בן כאתון ז"ל יצחק בן פנינה ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל חי זידי בן קלרה ז"ל קסאנש בת דגיסו ע"ה ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל סוליקה בת עישה ע"ה אסתר בת נעמי ע"ה שרה בת נקיס ע"ה ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל יעקב בן סלימה ז"ל אורה בת נעמה ע"ה ספירנס תקווה בת נעמה ע"ה מישא אסתר בת זהרה ע"ה יעקב בן קוט ז"ל יהודה בן סעידה ז"ל רחמה בת מסעודה ע"ה מסעוד בן קוט ז"ל עפאת בת השמט ע"ה רחמה בת מסעודה ע"ה חיים חמוטל בן רינה ז"ל סעידה בת תופחה ע"ה אליהו בן חיים משה גרשון ז"ל נעמה בת שרה ע"ה נועה בת עישה ע"ה ישראל כל נשמות עם ישראל